

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova (Włochy) w dniu 21 października 2011 r. — Mattia Manzi, Compagnia Naviera Orchestra przeciwko Capitaneria di Porto di Genova

(Sprawa C-537/11)

(2011/C 370/32)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mattia Manzi, Compagnia Naviera Orchestra

Strona pozwana: Capitaneria di Porto di Genova

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4a dyrektywy 1999/32/WE⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 2005/33/WE⁽²⁾ przyjętą również w świetle wejścia w życie załącznika VI do konwencji MARPOL należy dokonywać — z poszanowaniem międzynarodowej zasady dobrej wiary i zasady lojalnej współpracy między Wspólnotą a państwami członkowskimi — w ten sposób, że przewidziana w tym przepisie dopuszczalna zawartość siarki w paliwach żeglugowych wynosząca 1,5 % masowo nie ma zastosowania do statków pływających pod banderą państwa UE będącego stroną konwencji MARPOL 73/78, gdy znajdują się one w porcie państwa członkowskiego, które również jest stroną załącznika VI do konwencji MARPOL 73/78?
- 2) Jeżeli wykładni art. 4a dyrektywy 1999/32/WE zmienionej dyrektywą 2005/33/WE nie należy dokonywać w sposób wskazany w pytaniu pierwszym to czy rzeczony przepis — w zakresie w jakim przewiduje wynoszącą 1,5 % masowo dopuszczalną zawartość siarki w paliwach żeglugowych stosowanych na statkach pasażerskich wykonujących regularne usługi do lub z portów Wspólnoty, nawet jeżeli pływają pod banderą państwa nienależącego do UE będącego stroną załącznika VI do konwencji MARPOL na mocy którego poza obszarami kontroli emisji tlenków siarki ma zastosowanie dopuszczalna zawartość siarki wynosząca 4,5 % masowo — jest bezprawny ze względu na sprzeczność z ogólną zasadą prawa międzynarodowego pacta sunt servanda oraz z zasadą lojalnej współpracy między Wspólnotą a państwami członkowskimi, ponieważ wymusza na państwach członkowskich, które przystąpiły do załącznika VI i ratyfikowały go, uchybienie zobowiązaniom przyjętym przez nie w stosunku do innych państw będących stronami załącznika VI konwencji MARPOL 73/78?
- 3) Czy wykładni pojęcia regularnych usług, o którym mowa w art. 2 ust. 3g dyrektywy 1999/32/WE zmienionej dyrektywą

2005/33/WE należy dokonywać w ten sposób, iż do statków wykonujących „regularne usługi” zaliczają się również statki wycieczkowe?

⁽¹⁾ Dz.U. L 121, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 191, s. 59.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 21 października 2011 r. — Ottica New Line di Accardi Vincenzo przeciwko Comune di Campobello di Mazara

(Sprawa C-539/11)

(2011/C 370/33)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Strona pozwana: Comune di Campobello di Mazara

Pozostali uczestnicy: Fotottica Media Vision di Luppino Natale Fabrizio e c. s.n.c.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że odpowiadają nadrzędemu interesowi publicznemu związanemu z wymogiem ochrony zdrowia ludzi przepisy krajowe, w niniejszym przypadku art. 1 ustawy autonomicznego regionu sycylijskiego nr 12 z 2004 r., które uzależniają tworzenie zakładów optycznych na terytorium państwa członkowskiego (w niniejszym przypadku na części tego terytorium) od ograniczeń związanych z gęstością zaludnienia i odległością między zakładami, które teoretycznie stanowią naruszenie wyżej wymienionych podstawowych swobód;
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy w świetle prawa Unii Europejskiej ograniczenie związane z gęstością zaludnienia (jeden zakład na osiem tysięcy mieszkańców) oraz ograniczenie związane z odległością (trzysta metrów między poszczególnymi zakładami), wprowadzone na mocy ustawy autonomicznego regionu sycylijskiego nr 12 z 2004 r., dotyczące tworzenia zakładów optycznych na terytorium regionu, należy uznać za właściwe do osiągnięcia celu związanego z wyżej wymienionym nadrzędym interesem publicznym;

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie zawarte w punkcie 1), czy w świetle prawa Unii Europejskiej ograniczenie związane z gęstością zaludnienia (jeden zakład na osiem tysięcy mieszkańców) oraz ograniczenie związane z odległością (trzysta metrów między poszczególnymi zakładami), wprowadzone na mocy ustawy

autonomicznego regionu sycylijskiego nr 12 z 2004 r., dotyczące tworzenia zakładów optycznych na terytorium regionu, są proporcjonalne, to znaczy nie są nadmierne w stosunku do założonego celu związanego z wyżej wymienionym nadrzędnym interesem publicznym.
